

შეამოღოების ეპოქა

კადრები

ვინა სთქვა:—სტალინი სული ცოცხალი?
მაშ რად არ მქნენ ტანჯვა ახალი?
ვინა სთქვა:—სატრფო მყავს ჯადოსანი?
მივირის მაშ რატომ არ ვარ მგოსანი?

სტიროდეთ ჩემს ნაზღვრძობის გაზაფხულს,
ყინულის ველზე წყევლით დაძაბულს.

ოპ, არა, არა ჩემს სულის სამყოს
გთხოვთ, გთხოვთ ნურავინ ნუ შეურაცხავს.
ოპ, ჩემი სატრფო?—ის წმინდა არის,
ვით ჩემი ლექსი, ვით მტვერი ქარის;
ის წმინდა არის, ვით მუშლი ტყისა,
ვით ეშვას ქნარი, კოცნა ცოდვისა.

სტიროდეთ ჩემს სულს, ჩემს გიჟ სიყვარულს,
ყოფნის კოკორში ცრემლიად დაფარულს!

ოპ, ცივ და მიწაჲ მითხარით რად, რად,
რად გავათენე ეს ღამე თერთად?
სიყვარულს ეძებ? სულო, შემცდარხარ,
ის არ არსებობს... არვის უყვარხარ.

რასაც სახელი ქვეყნის სიმბოლოდ,
ის ხმითრის ბოღვა ყოფილა მხოლოდ.

სტიროდეთ ფსალმუნს ცრემლით გატრეცილს,
ჯერ ხელ-უხლებელს, წმინდათ დაკეცილს.
ა. გრანაშვილი.

სასაბარტოლოს დარბაზიდან

შუა აზიის რაიონის ზაზაზა საზოგადო. ვაგონიდან 469,500 მან.
ბატატების სამეფო.

14 ოქტომბერი.

სასაბარტოლოს სხდომა დილის 10 1/2
საათზე იწყება. პირველად ჩვენებს
არსებულ მ.ე-79 კურნის პოლიცის
შტაბს-კაბინის ჩიქოვანს და პორუ-
ჩიკ ფაღდევს, რომელნიც პორუჩი-
კად ნამყოფ ოთხმეზურის მოწმენი
არაიან.

ოთხმეზურის დამცველის პოლიცის
ტოვის კითხვებზე ჩიქოვანს უბასუ-
ხებს: ამ საქმისა არა ვიცი რა. ოთხ-
მეზურის დიდი ხანი ვიცი (15—16
წელიწადი იქნება), 1908 წელს
კურნის პოლიცია ერთად ვმსახუ-
რობდით. ოთხმეზურის ფული არა-
სოდეს არ უჭირდა. ბანქოს თამაშ-
ბას მისდევდა. არ ვიცი, იგებდა თუ
აგებდა, მხოლოდ ის ვიცი, რომ
დიდს ფულზე თამაშობდა. ოთხმე-
ზური მანჯურიაში იყო ომიანობის
დროს და იქიდან რომ დაბრუნდა,
ფულიან კაცის შთაბეჭდილებას
ახლენდა. ამბობდნენ, იქიდან ფული
მოიტანა ბანქოში მოგებული. ის ვი
არ ვამიგონია, რამდენი მოიგო,
საერთოდ, ოთხმეზური ამხანაგებში
ცნობილი იყო, როგორც პატიო-
სანი, გულ-კეთილი და რიგიანი
კაცი.

ზორუნია ფაღდევს ადასტურებს,
რომ ოთხმეზურის ფული ყოველივეს
ჭკონდა და ჩვენში საუკეთესო ამხა-
ნავდაც ითვლებოდა.
მარწმე ფაღდევს (თელავის მარწმის
ფეროსის თანამეწევე, რომელიც
წინად ტფ. პირველ საპოლიციო
უბნის ბოქალის თანამეწევე იყო)
ადასტურებს თავის წინანდელს ჩვენ-
ბას, რომელიც გამებრგის ჩვენებისა-
გან არ განსხვავდება.

მარწმე ფაღდევს (ფლამანს):
თქვენ ამბობთ, ივანოვმა ჩაფარს
მელშიაც იგინი ჰპაპანს ეწვიან—თუ
არა ჩვენი გაზეთები? ამ მხრივ რა-
ნი არაიან „Ваку“, „Каший“, ფუქსა-
ვტი „Бакшиль“? დაიბ, ჩვენი ერო-
ვნული სულისკვეთების მატარებელ-
ნი მხოლოდ ქართული გაზეთებია
და, ამა, როგორც ეპყრობა მთა ბა-
ქოს ქართველობა ბაქოს და მის
მიდამოში ვრცელდება ქართული გა-
ზეთი დაახლოებით:

Table with 3 columns: გაზეთები, მოაქვე-
ცადი, ჩვეულებრი-
ვად რაგმა გა-
ყვადება.

და ეს, სამშობლოდან ოთხი ათას
გადმობეწილ ქართველებში დღი-
ური გაზეთები ბაქოში ტფილისი-
დან, ქუთაისიდან თუ ბათუმისა-
დან მის სულ ასი თოთხმეტი
(40+10), სიდანაც მხოლოდ 80 ცუ-
ლი სადღებო ყველა მიმართულებისა.
ბაქოს უზარმაზარ მიდამოში და რაი-
ონებში ქართულ გაზეთს საერთოდ
კითხვობის მეორეობა ათე წაწილი
ქართველობის 50-კაცზე მხოლოდ
ერთი გაზეთი მისი და ამის შემ-
დგ, ამა მითხარით, სად არის ამ
ქართველებში თვით-ცნობიერების
ნაჭამალი. რას აკეთებს დანარჩენი

კავთი. ხევი ფული შეაძლია და მე
ამ დროს 40 ნაბიჯზე ვიდექი და
ყველაფერი გავიგონეო. ერთი მი-
ბრძანეთ, რომელ ენაზე ველაპარა-
კებოდი ჩაფარს.

მარწმე ფაღდევს: ქართულად ელა-
პარაკებოდი... გავიგონე აგრედვე,
რომ რუსულიც ჩაურთეთ „600
РУБЛЕЙ“-ო.

მარწმე ფაღდევს: ქართულად რა
სიტყვა ვსთქვი? ერთი მინც დასა-
ხლებეთ.

ფაღდევს: არას უბასუხებს.

მარწმე ფაღდევს: (პირველ
საპოლ. უბნის ხელმძღვანელი) ამოწ-
მებს გამებრგისა და ფლამანის ნა-
თქამა.

უბახიან მოწმეს მდევდეს ბეჭდუ-
შეაქვს.

თავმჯდომარე: ნიკოლოზ ივანოვი
იკნობათ?

მარწმე მდევდევს: ნიკოლოზ ივა-
ნოვს ვიცი, რადგანაც ჩემს
მრევლში სცხოვრობდა. მაგას დედა
მოუყვდა და მე დავუბარხე, დასამარხი
ფული დღესაც არ მიმიღია, თუმცა
ის ფული წერილითაც ვთხოვე. სხვა
არა ვიცი რა მაგის შინაურ ცხოვრე-
ბისა, რადგანაც არ შეინტერესებო-
და არც თვალყურს ვადევნებ.

მარწმე მდევდევს: ბუნი
ნისში მე ნიკ. ივანოვის მეზობლად
ვცხოვრობდი. ივანოვის დაქვრის
შემდეგ სამი-ოთხი დღე გავიდა, რო-
დესაც ჩემთან პოლიციის სამმართვე-
ლოდან პოლიციელი მოვიდა და
მითხრა, ივანოვმა გთხოვა სახლისა
და ცოლ-შვილის ამბავი მომწერო.
მაშინვე წერილი დავაწერე ერთ
ნაწილს, რადგანაც მე თითონ
ქართული არ ვიცი და პოლიციელის
ხელითვე ვაფუგზებენ. სხვა არა
ვიცი რა.

49 კაცი, რომელსაც ერთხელაც
არის არ ავანდება თავისი ქვეყანა,
მისი მდგომარეობა, თავის სამშობ-
ლოს ზედნიერება თუ უზედურობა?

დაიბ, უზედდესი ნაწილი ბაქოელ
ქართველობისა სრულიად მოწყვე-
ტულია ქართულ ეროვნულ კულ-
ტურას; მის სერთო არა აქვს-
რა სამშობლოსთან, გარდა გვარის
თანდებულ ძეს თუ შვიდას.
მაგრამ, ერთი გარემოება უნდა
აღვნიშნათ ბაქოელ ქართველების
ეროვნულ თვით-ცნობიერების გასა-
შუქებლად, და ჩვენი პესნიშის
შესახებუბებუბა.
ჩვენა ვთქვით, ბაქოს გაზეთების
ჩვენების თანხმად, რომ ბაქოში ქა-
რთველები 4,000-მდე ირიცხება. ეს
ცნობაც ვადაპარებულად მიგვაჩ-
ნია. ბაქოელ სტატისტიკოს, ალბად,
ვერ გავიგო ყველა ეროვნება
თა ნამდვილი რიცხვი სტატისტიკა-
თი მუდამ უნდა ყურდობოდეს
ერთ უმთავრეს წესს, სისტემას
კვლევა-ძიებაში და ამა თუ იმ ფაქო-
რის არსებობით ამა თუ იმ ერს უნდა
რიცხავდეს სათანადო რიგში. ხში-
რად სტატისტიკები ეროვნობის გა-
მოცნობის დროს ღირს უზრუნველ-
ბას აქცევენ ადგილობრივობას, ხან
გვარ-ტომობას, ხან კი—პირდაპირ
შობლობის, ჩვენი ამხანაგების იმ
სოციალურ-ეკონომიურ წრეს, რა

მარწმე მდევდევს (კრასნოვ-
დსკში სასტუმრო აქვს). ერთს
ბრალდებულს არ ვიცი რად და არც
ტულის ვადაცებთა რამ ვიცი.
პროკურორი მოსამართლეებს
სთხოვს ყურადღება მიაქციონ წინა-
აღნიშნულს მოწმის ახლანდელ და
წინანდელ ჩვენებაში, რაიც გამოი-
ხატება იმაში, რომ მოწმეს, როდეს-
საც გამოძიებულს ბრალდებულთან
სურათები უჩვენებია, უთქვამს, ნიკ.
ივანოვი, ლილუაშვილი (რომელიც
ამ უბედ გეკლეულია) და ხვთასი
მინახავს კრასნოვდსკში და ერთ-
ხელ მათ ჰურიცსკეში ჩემს სასტუ-
მროში.

მარწმე მდევდევს: ამ საქმისა არა ვი-
ცი რა. ვიცი ბრალდებულსაში
მხოლოდ ნიკ. ივანოვს და ისიც ვი-
ცი, რომ ეგ კარგი კაცი.

მარწმე მდევდევს: (ტფილი-
სელი ოქრომქედელია): ბრალდებუ-
ლებში მეცნება მხოლოდ ნიკ.
ივანოვი. სად მინახავს, არ ვიცი.

თავმჯდომარე: არ გახსოვთ, რომ
ივანოვს თქვენგან ნივთები ეყიდოს?
მარწმე: არ მახსოვს.

ივანოვის დამცველი ბოგდანოვი
სასამართლოს უდგენს ბარაფს, სა-
ინდამც სჩანს, რომ ივანოვს მისი-
რამის მალაზიაში ნივთები უყიდნია.
მისიურაძეც ამტკიცებს, ეს ბარათი
ჩვენის მალაზიიდან არის მიცემული.

ბანის და არც თავის სამშობლოს
იცნობს, ადარც ენატრება იგი!

ბაქოს ქართველებში ასეთი ტიპე-
ბი მრავალია. თუ პეტერბურგში
ასე ვადაგვარებულნი უნდალდეს წო-
რის კაცებია, ბაქოში ვადაგვარე-
ბულთა შორის უბრალოდ მომა-
კვდავებიცაა, უბრალო მუშები და
მისი ოჯახობა. მე პირადად შეგვი-
რამდინიე ოჯახს, სადაც მხოლოდ
მამას არ დაწვიწყებია ქართული,
შვილებს ქართულია აღარაფერი
ესმით, დედა კი რუსი გახლავთ და
მთელ რვა სულთან ჯალაბობას სა-
თაქოლოდაც კი მიანია, რომ
ქართულ გვარს ატარებს, სწო-
რედ ისე, როგორც ბრმა მუსულ-
მანები ადღას ნაკვალავს ოვის ხმა-
რედას შესწევიათ. დაიბ, ასეთა ქა-
რთველებისაგან შესლება იგებოდა ოთხი
ათასი და რაღა უნდა ვაეკვირვოთ თუ
ამისთანა ხალხში ქართული გაზეთე-
ბი და წიგნები ვერა ვრკელდება.

სრულიად ვადაგვარების (და არა
ბიოლოგიურ მოსზობის) კახე სდგ-
ნან ზემოხსენებული ქართველები
ამიტომ საკუთრულადაც არ მიგვა-
ჩნია ის გარემოება, რომ ეს ხალხი
სრულიად დაქსაქულია, რომ აქაურ
ქართველებს საერთო არა აქვთ რა,
მათ არ აერთებს არც უბრალო
ალტრუსტული გრძობა, არც წმინდა
ეგიატური ინტერესები, არც უნდა
სამარცხვინო საქმე ჩაიდინოს ქა-

უბახიან ქანდარმა პოდპოლკოვ-
ნიკს ლუბკოვს, რომელიც პატი-
გორსკში მსახურებს. იგი კაპიტან
ერმოლოვის საქმის თაობაზე მო-
წმედ არის გამოწვეული.

ფაღდევს: 1909 წელს ორჯელ
მაცნობეს, პატიგორსკში ჩამოვიდა
კაპ. ერმოლოვი, თან ორი მცველი
ჭყავსო. მას ბრალდება სადაც ფუ-
ლის ვადაცებო. ამ განცხადებას მე
უკრადღებო არ მივაქციე. ბოლოს
დაიქირეს კაპ. ერმოლოვი და
საქმის გამოძიება მე მომანდეს. მე
გამოვარკვეე შემდეგ: კაპიტან ერ-
მოლოვს როსტოვის აზოვო-დონის
ბანქოში შესახებ შეუტანია 50,000
მანეთის უხმარი ხუთ მანეთიანები და
ჩქარავე ეს ფული პატიგორსკის
განყოფილებაში ვადამოწერია. მთე-
ლი გამოძიება დანიშნულებისამებრ
ვაგვზავენ.

მარწმე მდევდევს: (ტფილისი
ში ნომრები
აქვს): მიხილ ივანოვი ჩემს ნომ-
რებში ხშირად ჩამოხტებოდა და ზო-
მერთად ცხოვრობდა. ზოგჯერ მას
კოსტავაც მოჰყვებოდა ხოლმე.
გამოკითხულ იქნა რამდენიმესხვა
მოწმე და სხდომა ნ საათზე შესწყ-
და. განაგრძობენ 15 ოქტომბერს,
12 საათზე.

ჩინეთის ჩვეულებები

14 ოქტომბერი.

პეკინი. საკონსტიტუციო პალა-
ტამ განიხილა ერთი ჯგუფის მიერ
აღძვრილი საკითხი, ჩინეთში წეს-
რიგის აღსადგენ ზომების თაობაზე
მეფის მოსახსენებელი. მოხსენების
უმთავრესი მუხლია: უნდა დაარს-
დეს პასუხმგებელი კაბინეთი იმე-
რატორის სახლობის დამოუკიდებ-
ლოდ. მონაწილეობას ვერ მიიღებენ
ის დიდებულნი, რომელთაც ხალხი
არ ენდობა. დეპუტატმა საკონსტი-
ტუციო პალატის კანონების შემე-
შვევებაში მონაწილეობა უნდა მი-
იღოს. ამისიტოა უნდა გამოცხადდეს.
საპოლიტიკო საქმის მდგენელი და
ახლანდელ უზედურების ამშლილი
უნდა დაისაჯოს.

მუქდენი. დაცვის ზომები გააძლი-
ერეს. ყველგან ჩხრეკა, პოლიცია
უთმო ჩინელებს სასტიკად ეპყრო-
ბა. დააპატიმრეს 35 საეკვი ჩინელი,
რომელიც პეკინიდან მოვიდა.
მცხოვრებლები ამისთანა სისასტა-
კით უკმაყოფილონი არიან.

სამხრეთისაკენ ჯარსა და იარაღს
გზავნიან. გენერალ-გუბერნატორმა
ვერცხლის შემოტანა სასტიკად აკრ-
ძალა. ამის გულისთვის იაპონელებ-
სა და ჩინეთის პოლიციის შეტაკე-
ბა ჰქონდათ, რადგან იაპონელებს
75 ათასი მანეთის ვერცხლის ფუ-
ლი მიჰქონდათ. ერთი იაპონელი
მძიმედ დასტრეს, სხვები დააპატი-
მრეს, მაგრამ იაპონიის საელჩოს
მოთხოვნით ისევ გაანთავისუფლეს.
ყველა სადღებო კანტარებში კერ-
ძო ღებუებს აღარ იღებენ იმ პრო-
ვინციებში, სადაც რევოლუცია
არის.

პეკინი. იუნშიკის უმაღლეს
არწმუნებულის წოდება ებოძა. მას
დემოკრატობა მგამოხეთა წინაღი-
მდგ მომქმედი ხმეეთისა და სა-
ზღვარო ჯარი. იგი სრულიად დამო-

უკიდებლად იმოქმედებს. მის საქმე-
ში ვერც სამხედრო მინისტრი ჩაე-
რევა. სამხედრო მინისტრს ინჩანს
ებრძანა, საქმეები ფინანსინ ჩა-
აბაროს. ინჩანი იუნშიკის მოსე-
ლის შემდეგ პეკინს უნდა დაბრუნ-
დეს. უკახათ მწუხარება გამოცხა-
დებულა კანტონში რევოლუციო-
ნერებისაგან ფინანსის მოკვლის გა-
მო. ქვეყნმა დელოფალმა ქუბების
ამბოხების მოსახლობად მილიონ ნა-
ხევარი შესწირა. მეამბოხენი სიან-
ფუდან აღმოსავლეთისაკენ მიდიან,
ხმა გავარდა, ქენანის მემობოებმა
ხუანხუდან 50 ჩინეთის მანობლე
მებარე სადღურა ჩერსულთ აღდგო.
პროვინცია ჩეიციხანში, ხანჩოუ-
ფოს ჯარის აჯანყება.

გ ა ზ ე თ ე ბ ი დ ა ნ .

თავმჯდომარე ბრძოლა.
„ტიმისი“ კორესპონდენტი ხან-
კოუს ბრძოლის თაობაზე სწერს:
— ეს ძალიან თავისებური ბრძო-
ლა იყო. ზარბაზნის ხმა რომ შე-
მოვსმათ, ორივე მხარე აქეთ-იქით
გაიქცა. ბრძოლის ველზე აღარავინ
დარჩა. მხოლოდ მეჩე, როცა მწვე-
რავთა შემწეობით აჯანყებულმა
გაიგეს, შიში არაფრისაო, დიდის
შვიდით მიუხლოვდნენ მთავრობის
ჯარის მიერ მიტოვებულ ბანა-
ჯა და დავლა წაიღეს. მთავრობის
ზარბაზნიდან ნასროლი „ყუბობა“,
რომელმაც გერმანელთა კონცესიამ
ჩრდილოეთისაკენ წასულ მთავ-
რობის 3,000 ჯარის კაცს შეამბო-
ხებმა გზა მოუჭრეს.

მდგომარეობის გათხრება.
პეკინში კანტონის ვიცე-კარო-
ლისგან ამბავი მოვიდა, მდგომარე-
ობა ძალიან საშინაოა. ჯარში მოძ-
ვობადა და უმეცველად დასტოვდა რე-
ვოლუციონერებს დაუყოფნით.

მთავრობამ კანტონისა, ნანკინისა
და იუნანის ჯარს იარაღი აჭარა,
რადგანაც ვერ ენდობა.

იბალიისა და თსაღეთის ტაი

14 ოქტომბერი.

სტამბოლი. ჯერელს ახლო ოსმა-
ლიის და არაბის სამი ათასი იტა-
ლიელს დაიქენ. იტალიელებს სა-
მასი კაცი დაუჭრეს და მოუქლეს.
იტალიელებმა გემებზე ზარბაზნებს
მიაშურეს. ტრიპოლიში მყოფ ჯა-
რის უფროსმა ნეშაბად დებუთი მო-
ხსენება გამოგზავნა: 8 ოქტომბერს,
ბენგაზს 24 გემი მოვიდა, იტალი-
ელებმა შუამდგომლობა გამოგზავნეს და
ჩვენ ჯარს იარაღის დაყრა ურჩიეს.
თუ არ დაგვმარჩილებით, ზარბა-

ზანს დაიგინეთო. გუბერნატორმა
უარი უთხრა. ქალაქს ზარბაზნები
დაუშინეს. ხომში მყოფ გარნიზონის
ცნობით იტალიელების ჯარი ვადა-
მოსულა. ოსმალინი და მოხალისე-
ნი მესლტანე გამოგრდნენ. ვახეთ
ესადადეს“ გამომცემელს სამხედ-
რო-საფლავ სასამართლომ სამი თვის
ციხე ვადაუწყებია.

ტრიპოლი. დილის 7 საათზე
ოსმალებმა და არაბებმა მე-80 და
მე-82 პოლკზე იერიში მიიტანეს.
ბრძოლა დილის 9 საათამდე გასტა-

თველმა ბაქოს ცხოვრებაში, რო-
მელმაც მთელ აქაურ საზოგადოე-
რის ზიზი და კაცება გამოიწვიოს,
აქაურ ქართველებში ყველა ის ჩი-
ოლური წყალიერი ჩაივლია, თითქო
მას დანარჩენი ქართველობა ადასტუ-
რებს თავის დემოკრატია რაც უნდა სა-
შინდელ გაჭირვებაში ჩავარდეს აქაური
ქართველი, უდავლი ამით, საზოგა-
დო პოლიტიკის მიზეზებით თუ სხვა
გარემოებით, არაიანია იმისი დამცვე-
ნი, მისი მოამბე და დამხმარე.
მხოლოდ გულგრილობა, შეუწყნა-
რებელი დაქსაქულობა და უთვის-
ქართველებს, აი რით შეუძლიანთ
იაპაყონ ბაქოელმა ქართველებმა.

მაგრამ ვესეც ცოტაა. როგორც
დაქსაქული ელემენტები, სათი-
თაოდ ყველა ისინი ადჭურვილი
არაიან განუსაზღვრელი ვიწრო ამპარ-
ტანებით, განდიდების სენით და
თქვენც წარმოადგენთ რომ ასეთ
უკულტურო ზოლოდებურ ტიპებში
უბრთ-ერთ შორის კავშირისა და ერ-
თობის ნაკვალავი გაფეხებულია შე-
დლი, ინტრიგა, უხეროა ქიშობა
და სიძულვილი. ეს კი აქაურ ქარ-
თველობი! დამახასიათებელი თვისე-
ბაა. რაც უნდა პატიოსანი იყვეთ
გრძობით, სულით, მიმართულებით
თუ უანგარობით, რაც უნდა სადი-
დებელი იყვეთ, მხოლოდ აქა შნა-
ხავთ დამცირებას, მხოლოდ აქა
შნახავთ შეუბრალებლობას. და ამის
ბრმა უბო მუსულმანებში, არა
მარცხ სომეხ-ბერძენებში, არამედ
სისლ-ხოტე, მოსათესივე ქართველ-

მაგრამ ვესეც ცოტაა. როგორც
დაქსაქული ელემენტები, სათი-
თაოდ ყველა ისინი ადჭურვილი
არაიან განუსაზღვრელი ვიწრო ამპარ-
ტანებით, განდიდების სენით და
თქვენც წარმოადგენთ რომ ასეთ
უკულტურო ზოლოდებურ ტიპებში
უბრთ-ერთ შორის კავშირისა და ერ-
თობის ნაკვალავი გაფეხებულია შე-
დლი, ინტრიგა, უხეროა ქიშობა
და სიძულვილი. ეს კი აქაურ ქარ-
თველობი! დამახასიათებელი თვისე-
ბაა. რაც უნდა პატიოსანი იყვეთ
გრძობით, სულით, მიმართულებით
თუ უანგარობით, რაც უნდა სადი-
დებელი იყვეთ, მხოლოდ აქა შნა-
ხავთ დამცირებას, მხოლოდ აქა
შნახავთ შეუბრალებლობას. და ამის
ბრმა უბო მუსულმანებში, არა
მარცხ სომეხ-ბერძენებში, არამედ
სისლ-ხოტე, მოსათესივე ქართველ-

მაგრამ ვესეც ცოტაა. როგორც
დაქსაქული ელემენტები, სათი-
თაოდ ყველა ისინი ადჭურვილი
არაიან განუსაზღვრელი ვიწრო ამპარ-
ტანებით, განდიდების სენით და
თქვენც წარმოადგენთ რომ ასეთ
უკულტურო ზოლოდებურ ტიპებში
უბრთ-ერთ შორის კავშირისა და ერ-
თობის ნაკვალავი გაფეხებულია შე-
დლი, ინტრიგა, უხეროა ქიშობა
და სიძულვილი. ეს კი აქაურ ქარ-
თველობი! დამახასიათებელი თვისე-
ბაა. რაც უნდა პატიოსანი იყვეთ
გრძობით, სულით, მიმართულებით
თუ უანგარობით, რაც უნდა სადი-
დებელი იყვეთ, მხოლოდ აქა შნა-
ხავთ დამცირებას, მხოლოდ აქა
შნახავთ შეუბრალებლობას. და ამის
ბრმა უბო მუსულმანებში, არა
მარცხ სომეხ-ბერძენებში, არამედ
სისლ-ხოტე, მოსათესივე ქართველ-

